

Trestia frîntă

Cînd cineva cade în groapă, în vale,
El mîna-i întinde și-i dă ajutor.
Din nou îl ridică și-l pune pe cale,
Căci Domnul e bun și e Îndurător.

Cor:

Căci Domnul nu rupe o trestie frîntă,
Și nici nu va stinge un muc fumegînd.
De cumva găsește o lacrimă sfîntă
Și-un pic de credință în suflet arzînd.

Cînd cineva cade, și are căință,
Și plînge la Petru cînd s-a lepădat,
Chiar dacă nu poate, dar are dorință,
El poate să fie din nou ridicat.

Cînd cineva este mereu apăsată
De faptele rele ce le-a săvîrșit,
Ea poate să fie de Domnul iertată,
Doar dacă se-ntoarce și le-a părăsit.

Cînd cineva cade și iar se ridică,
Să nu se mai ducă din nou în păcat.
Ca David să strige mereu și să zică:
"O ține-mă Doamne pe drumul curat!"

Cînd cineva cade prin alunecare
Și fără voință se duce în jos.
Mai este speranță, mai este iertare
Prin Mijlocitorul Cel Bun și Milos.

Dar dacă un suflet atras de dorință
Se duce cu voia și cade mereu,
Întoarcerea lui este cu neputință,
Căci el a căzut foarte jos, foarte rău.

Amin